



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaë

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XII. Falx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

in princ. hzo in summa. de crim. falsi. in pr. l. quid sit falsum. ff. de falsi.

IX.

Quoties veritas dolose sine latione alterius intervertitur, toties quidem falsum, non verò crimen falsi committitur.

Ratio: quia, ut crimen falsi dicatur commissum, requiritur, ut damnum tertio fuerit illatum per dolosam veritatis immutationem.

Exemplum: ita qui subtrahit sive occultat instrumentum invalidum & nullum, non committit Crimen falsi. *l. 38. §. 6. ff. de pen.*

X.

Falsitas instrumenti probatur ex variis conjecturis, veluti ex additionibus in margine factis, imperfectione, rasura, foliis separatis, varietate chartarum, interlineatura, inservo scribendi modo, contrarietate & similibus. *Decian. consil. 100. vol. 2. n. 9. seqq. & consil. 91. vol. 3. Menoch. consil. 48. vol. 1.*

XI.

Contra falsificatores ponderum & mensurarum potest agi civiliter vel criminaliter. *Constit. Crim. art. 113. Schneidew. in §. fin. Instit. de emt. vend. n. 16.* Qui verò ignoranter utitur falsis ponderibus, tenetur ad restitutionem vel certam pecuniam æratio sacro, *Arntfasten* conferendam. *Speidel. in Notab. verb. Gewicht/Elten/Maß.*

XII.

Literas alienas aperiens, radens, lacerans falsi reus est. *l. 3. §. 18. ff. ad Scutum Silan. item aurifex faciens aurum de minori ligā. Hippol. de Marfil. in l. qui falsam monetam 19. ff. ad L. Corn. de falsi.*

XIII.

Falsi poena tenetur, qui legem falsè allegat, si ex proposito id faciat. *l. fin. de falsi.* Ita faciunt advocati nequam, ut dicunt Dd. qui in suis consiliis allegant glossas à Doctoribus damnatas. *Zaf. in l. 1. §. sed an. cum l. seq. ff. de dol. except. col. 900.* Idem in apostillis & dictis Doctorum. *Bart. in tit. ult. ff. de Leg. Cornel. de falsi.* Adde *Decian. in apolog. cap. 22. n. 81. & seqq. Lang. lib. 1. Semestr. cap. 2. pag. 35.* Rationem tamen Legis correctæ citra falsi notam poenamque allegamus rectè. *Zaf. in l. 3. §. Nematius. n. 9. ff. de acquir. poss. Jess.*

XIV.

Falsitas non est sine dolo. *l. nec exemplum 20. & ibi Cyn. & Doctores C. de falsi.*

Committitur etiam ex obscuro loquendi modo, ut, quando non potest intelligi, quid dicatur. *Bald. in l. fin. §. 14. C. de hered. instit.* Qui dolus appellatur abscondita mentis machinatio. *l. ult. & ibi Bald. C. de Litigios. Solis d. loc.*

Declara hanc regulam veram esse de falso formaliter accepto: nam si materialiter sumitur, Falsum non semper præsupponit dolum, ut tanquam notabile tradunt Dd. *in l. 7. C. de in integr. restit. ubi minor falsò se majorem probasse dicitur, cum putaret se esse majorem, & sic sine dolo erravit.* Unde si quis dicat terti, tu falsum testimonium dixisti; vel dicat alicui, tu es falsus, non ideo tenetur actione injuriarum: quia falsum per hunc textum omne id potest dici, quod secus se

habet, quam res est gesta, etiam si absit animus fallendi, qui animus injuriis semper præsumitur, quod est notandum, *Sichard. ad d. l. 7. n. 5. C. de in integr. restit. Add. Schneidew. §. 1. Instit. de Injur. n. 10. & 11.*

XV.

Ex falsis vera concludi possunt. v. gr. Omne prædium in jure consistit. Servitus est prædium. Ergò servitus in jure consistit; Contrà ex veris falsa non sequuntur, *ἐξ ἀληθινῶν ἂν ἐκ ψευδῶς.* *Cujac. mss. §. ad Afr. in l. 88. Ad L. Falcid.* Ratio hujus regulæ est, quod semper falsis à vero petitur veritas. *Sen. lib. 4. Nat. quæst. præfat. i. c.* verum aliquid assumitur vel admiscetur, ut etiam falsò fides fiat. *Hinc Quint. lib. 5. Instit. cap. 15.* merito ait: *Sepe quod dicendo vel argumentis conpelli nequit, quasi fastidendo calcatur simulatione eo usque procedente.*

XVI.

Dolus non debet prodesse aut patrocinari doloso, *l. verum 63. §. hoc quoque 7. pro soc. gloss. in l. Titio. 36. in princ. ad Municip. Bart. ad l. se in fraudem 9. C. de Legat.* Unde meritò pactura dolosum infringitur doli exceptione. *l. cum posteaquam 9. C. de pact. Solis d. n. 12.*

CAP. XII.

Falx.

FALCEM in messem alienam quis ponere non debet. [*cap. venerabilem 34. de Elect. cap. patentibus 10. de privileg.*] *Bald. consil. 396.* Quod autem. *n. 2. vers. sed respondet. lib. 4. Anchor. consil. 11. Card. Tusch. præf. concl. tom. 3. lit. F. concl. 35.* Tractent enim fabrilis fabri, & quam quisque norit artem, in eam exerceat, *Strach. de mercat. part. 3. tit. de nautis. num. 33. Cardin. Tusch. d. lit. F. concl. 2.* Et ideo non est sine culpa, qui rei, quæ ad eum non pertinet, se immisceat, *l. culpa 37. de Regulis Juris. cap. non est 19. eod. tit. in 6. Corrausius Miscellan. lib. 4. cap. 1. n. 10. Thomas de Thomasset. in florib. Legum, reg. 203.*

Licet autem nemo debeat ponere manum ad messem alienam, neque ordinem prævertere; tamen ex causa necessitatis permittitur, quod unum membrum fungatur officio alterius membri. *Abbas in sua quæst. i. col. 22. n. 35. quem refert Card. Tusch. tom. 5. lit. N. concl. 18. n. 21.*

CAP. XIII.

Fama, Existimatio, Rumor, conf. loc. de Gloria & Nomine.

Axioma I.

Fama inducit justam credulitatem. *Felinus in cap. cum contingat 24. col. pen. in fin. extr. de re script. Bartol. in l. 2. C. si serv. vel libere. ad de- cur.*